

«Ἐπῆρες εὐλογία ἀπὸ τὴν Παναγία;»*

Ὁ ζῆλος τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει νὰ τίθεται ὑπὸ τὴν ὑπακοή καὶ καθοδήγησι τοῦ πνευματικοῦ του Πατρὸς καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὸν ὀδηγῇ σὲ ἀντίθεσι μὲ τὸν Ἀρχιερέα

ΚΑΠΟΤΕ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νόβγοροδ Γουρίας καὶ Τοποτηρητὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Καλούγας, στὴν ὁποίαν ὑπαγόταν ἡ Ὅπτινα, ἔδωσε εὐλογία νὰ γίνῃ σὲ ἓνα Μοναστήρι ἐπισκευὴ (καθαρισμός, ἐπιδιόρθωσις, ἐπιζωγράφησις) τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν, πού κατὰ παλαιὰ παράδοσι εἶναι ἔργο τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καὶ τὴν σέβεται βαθύτατα ὅλη ἡ Ρωσία.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ θεωρήθηκε ἀπὸ μερικοὺς ὡς «βεβήλωσις» καὶ προκάλεσε σοβαρὸ σκανδαλισμὸ· κάποιοι μάλιστα ὁ ὁποῖος ἦταν «κάπως πιὸ ζηλωτὴς καὶ θερμώτατος, δὲν ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτό του νὰ περάσῃ τὸ γεγονὸς ἀπαρατήρητο. Ἐκατσε καὶ ἔγραψε ἓνα ὀξύ γράμμα σὲ ἓνα γνωστὸ του ἀνώτερο ὑπάλληλο, “στρατηγὸ” τῆς ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸν Σκβορτσώφ, ἄνθρωπο μὲ πολὺ μεγάλο κύρος. Στὴν συνέχεια ἔγραψε καὶ ἄλλο γράμμα στὸν ἐπίσης γνωστὸ του ἐπίσκοπο Πέρμης Ἀνδρόνικο, ζητώντας του νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ θέμα.

Μὰ πρὶν ἀκόμη ταχυδρομῆσῃ τὸ δεύτερο γράμμα, στὸν ἐπίσκοπο Ἀνδρόνικο, θυμῆθηκε πὼς δὲν πρέπει ὁ καλὸς καὶ ζηλωτὴς χριστιανὸς νὰ κἀνῃ ποτέ του κάποια ἐνέργεια καὶ μάλιστα σὲ ἄμεση σχέση μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ του ιδιότητα καὶ τὴν πνευματικὴ του ζωὴ, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὸν Πνευματικὸ του.

Ἐπῆρε λοιπὸν στὴν τσέπη του τὸ γράμμα καὶ ἐπῆγε στὸν Γέροντα Βαρσανούφιο τῆς Ὅπτινα. Τοῦ τὸ διάβασε καὶ ζήτησε εὐλογία, νὰ τὸ στείλῃ στὸν Ἐπίσκοπο καὶ νὰ συνεχίσῃ τὶς ἐνέργειές του.

Ὁ Γέροντας Βαρσανούφιος, ἀφοῦ ἄκουσε μὲ πολλὴ προσοχή, τὸν ἐρώτησε:

— **Πῶς** τὸ ἔγραψες αὐτὸ τὸ γράμμα; Ἐπῆρες εὐλογία ἀπὸ τὴν Παναγία;...

— **Πῶς** εἶπατε, Πάτερ;... εἶπε ἐκεῖνος συγχυσμένος. Εὐλογία ἀπὸ τὴν Παναγία; Δὲν μπορῶ νὰ Σᾶς καταλάβω...

— **Αὐτὸ** πού σὲ ἐρωτᾶω, συμπλήρωσε σταθερὰ ὁ Γέροντας. Σοῦ ἔδωσε ἡ Παναγία εὐλογία νὰ κἀνῃς αὐτὲς τὶς ἐνέργειες, γιὰ νὰ σώσης τὴν εἰκόνα Της;...

— **Ὅχι, βέβαια.** Ἀπ’ εὐθείας ἡ Παναγία δὲν μοῦ ἔδωσε εὐλογία γιὰ τὶς ἐνέργειές μου αὐτές. Μὰ νομίζω, πὼς εἶναι χρέος κάθε καλοῦ Χριστιανοῦ, πού ἔχει κάποιο ζῆλο, νὰ προστατεύῃ τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια τῆς Πίστεώς του ἀπὸ κάθε βεβήλωση...

— **Συμφωνῶ,** ἀπάντησε ὁ Γέροντας Βαρσανούφιος. Μὰ ὄχι, ὅταν πρόκειται νὰ ἔλθῃ σὲ ἀντίθεσι μὲ ἓναν φορέα τῆς ὑπέρτατης ἐκείνης ἐξουσίας, πού εἶχαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι. Ποιὸς εἶσαι ἐσύ, πού θὰ ἔλθῃς ἀντιμέτωπος μὲ ἓναν Ἀρχιερέα, γιὰ νὰ τοῦ ὑπαγορεύσῃς τι πρέπει νὰ κάμῃ σὰν ὑπεύθυνος ποιμένας “τῆς κληρωθείσης αὐτῶν

ἐπαρχίας”, τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, πού τοῦ τὴν ἐμπιστεύθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεός; Δὲν τὸ ξέρεις, ὅτι ἔχει ὅλο τὸ πλήρωμα τῆς ἀρχιερατικῆς ἀποστολικῆς ἐξουσίας; Ἔφησε κατὰ μέρος κάθε σκέψη γιὰ ὅποιαδήποτε ἐνέργεια. Ἔφησε τὸ θέμα στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας: νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν, ὅπως ἐκεῖνοι θέλουν. Κάνε στὸ θέμα αὐτὸ ὑπακοή. Καὶ ὁ Κύριός μας, πού μᾶς στεφανώνει γιὰ τὴν προαίρεσή μας, ὅταν ἐπιζητοῦμε τὸ ἀγαθό, θὰ σὲ ἀνταμείψῃ πλουσίως γιὰ τὴν ὑπακοή σου, καὶ γιὰ τὴν καλή σου πρόθεση. Μά, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀφήνῃς τὸν ἑαυτό σου νὰ ἔλθῃ σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν Ἀρχιερέα, γιὰ κανένα λόγο. Διαφορετικὰ θὰ σὲ τιμωρήσῃ ἡ Παναγία...

– **Καὶ** τί θὰ γίνῃ τώρα, Πάτερ, μὲ τὸ γράμμα πού ἔστειλα στὴν Σύνοδο, στὸν “στρατηγό”;

– **Εἶναι** δική σου δουλειά, νὰ βρῆς τὸν τρόπο νὰ τὸ ἀποσύρῃς. Ὁ ὅποιοσδήποτε λαϊκός, ἔστω καὶ στρατηγός, ἔστω καὶ ὑπεύθυνο πρόσωπο στὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δὲν ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ μᾶς, “ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ”. Μὴ τὰ ξεχνᾷς ποτὲ κάτι τέτοια»... □

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 297/Ἰούλιος-Αὐγούστος 2000, σελ. 335-336.